

prima instanță: V. Sîrbu
(Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana)

dosarul nr. 3ra-214/18

instanța de apel: N.Simciuc, I. Turcan, Iu. Cotruta
(Curtea de Apel Chișinău)

Î N C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Mihai împotriva Primăriei și Consiliului Bubuieci cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Primăriei din 12 septembrie 2016, atribuirea în natură a terenului pentru construcții și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 februarie 2017 prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2016, Galina Mihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului Bubuieci cu privire la recunoașterea ilegal refuzul Primăriei, atribuirea în natură a terenului pentru construcții și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii reclamanta indică că prin răspunsul Primăriei com. Bubuieci nr.661 din 12 septembrie 2016, s-a refuzat în admiterea cererii sale din 08 august 2016 cu privire la atribuirea unui teren cu suprafața de 0,04 ha pentru construcție locativă și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului pentru acest teren. Consideră reclamanta, că acest refuz este unul neîntemeiat, deoarece prin procesul-verbal nr.5 al ședinței Consiliului com. Bubuieci din 26 decembrie 1992, s-a decis repartizarea lotului de pământ pentru construcția casei de locuit în mărime de 10 ari pe numele reclamantei Martinescu Galina.

Decizia a fost emisă în rezultatul solicitării reclamantei, deoarece casa de locuit în care locuia pe str. Școlii, 72, com. Bubuieci era avariata din cauza alunecărilor de teren.

Prin certificatul de schimbare a numelui eliberat la 01 iulie 2014, a fost schimbat numele reclamantei din Martinescu în Mihai. Prin decizia nr.2.11 a

Consiliului com. Bubuieci din 01 martie 2006, s-a repartizat în proprietate privată Galinei Martinescu un teren de pământ cu suprafața de 0,06 ha. Iar la 07 iulie 2010, i-a fost eliberat titlu de autentificare a dreptului asupra lotului de teren menționat cu suprafața de 0,06 ha.

Astfel, indică reclamanta că în natură i-a fost atribuit doar o parte din terenul de 10 ari, dispus spre repartizare prin decizia din 26 decembrie 1992.

Reclamanta de multiple ori s-a adresat către pârât cu solicitări de atribuire a unui teren de 0,04 ha, însă până în prezent decizia din 26 decembrie 1992 așa și nu a fost executată pe deplin.

La repetatele cereri către Primăria com. Bubuieci, i se explica că restul terenului îl va primi ulterior, iar anterior reclamanta nu a primit nici un răspuns, care ar motiva refuzul primăriei de a-i atribui terenul în natură. Astfel, prin refuzul din 12 septembrie 2016, s-a indicat că atribuirea repetată a terenului se efectuează contra plată prin vânzare la licitație.

Consideră reclamanta, că acest refuz este neîntemeiat, deoarece dânsa nu solicită atribuirea repetată a unui teren.

Prin decizia din 26 decembrie 1992, s-a repartizat un teren de 0,10 ari, iar în natură reclamantei i s-a atribuit doar o parte din acesta.

Consideră reclamanta, că prin acțiunile ilegale ale Primăriei com. Bubuieci și refuzul în admiterea cererii prealabile, îi este încălcat dreptul de a dispune de terenul atribuit legal prin decizia din 26 decembrie 1992.

Solicita Galina Mihai recunoașterea ca ilegală a refuzului Primăriei din 12 septembrie 2016 de a atribui în natură terenul de 0,04 ha, obligarea atribuirii în natură a unui teren cu suprafața de 0,04 ha pentru construcția casei individuale de locuit, eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren menționat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) emisă la 16 februarie 2017 a fost respinsă acțiunea Galinei Mihai împotriva Primăriei și Consiliului Bubuieci, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Galina Mihai, reprezentată de avocatul Iurii Mîrzenco, la 21 februarie 2017 a declarat apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 februarie 2017, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curtii de Apel Chisinau din 31 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a stabilit că, potrivit extrasului de arhivă din procesul-verbal nr.5 al ședinței Consiliului com. Bubuieci nr.5/3 din 26 decembrie 1992, a fost decis de a repartiza loturi de pământ pentru construcția caselor de locuit în mărime de 10 ari următorilor cetățeni: Martinescu Galina (f.d. 9).

Urmare a acestui fapt, reclamantei Galina Mihai la 07 iulie 2010, în baza deciziei nr.2.11 din 01 martie 2006, i-a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru suprafața de 0,06 ha. La moment decizia în baza căreia s-a emis titlul este în vigoare.

La 08 august 2016, prin cererea prealabilă de soluționare a litigului, reclamanta Galina Mihai a solicitat autorității publice locale a comunei Bubuieci, executarea deplină a deciziei din 26 decembrie 1992 și dispunerea atribuirii întregului teren acordat legal, adică încă 0,04 ha (f.d.7).

Prin scrisoarea nr.661 din 12 septembrie 2016, Primăria com. Bubuieci, drept răspuns la cererea prealabilă i-a comunicat, că prin decizia Consiliului com. Bubuieci nr.2.11 din 01 martie 2006 reclamantei i-a fost atribuit un teren cu suprafața de 0,10 ha, iar la data de 07 iulie 2010 i-a fost eliberat titlul de proprietate pentru suprafața de 0,06 ha și nu pentru toată suprafața de 0,10 ha, iar potrivit art. 11 Cod funciar, atribuirea repetată în proprietate privată a terenurilor pentru scopurile indicate în alin.(l) se efectuează contra plată prin vânzare la licitație, aspect care face imposibil autentificarea dreptului de proprietate asupra sectorului de 0,04 ha (f.d.8).

Potrivit Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, pământul cu suprafața de 0,06 ha, situat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str-la Ștefan cel Mare, nr. cadastral xxxxx a fost atribuit în baza deciziei Consiliului com. Bubuieci nr.2.11 din 01 martie 2006 lui Martinescu Galina (f.d. 10).

De asemenea, s-a mai stabilit, că potrivit scrisorii Direcției Arhivă Chișinău nr.283 din 30 ianuarie 2017, se comunică că, în urma verificării procesului-verbal al ședinței Consiliului com. Bubuieci nr.2 din 01 martie 2006 și a documentelor anexate la decizia nr.2.11 cu privire la includerea în rândul Primăriei pentru primirea sectoarelor de construcție a caselor individuale, în procesul-verbal menționat prenumele Galina Martinescu nu s-a găsit (f.d. 33).

Astfel, instanța de apel aplicând prevederile art. 11 Codul funciar, art. 10 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și administrarea și deetatzarea proprietății publice și reieșind din faptul că decizia Consiliului com. Bubuieci din 01 martie 2006 privind repartizarea terenului cu suprafața de 0,06 ha nu a fost contestată pînă în anul 2016 și este în vigoare, acest act și-a produs efectele juridice fiind emis Titlul de autentificare a deținătorului de teren, iar terenul fiind înregistrat la OCT, a concluzionat instanța de apel că răspunsul Primăriei com. Bubuieci din 12 septembrie 2016 în cazul din speță este unul legal, iar atribuirea în natură a terenului pentru construcții cu eliberarea altui titlu de autentificare a dreptului de teren pe o suprafață de 10 ari nu este posibilă conform normelor de drept enunțate.

În circumstanțele date, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia temeiniciei hotărîrii primei instanțe de respingere a acțiunii depuse de Galina Mihai, ca fiind neîntemeiată.

La 12 ianuarie 2018, prin intermediul Oficiului postal, avocatul Iurii Mîrzenco, în interesele Galinei Mihai a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atît instanța de apel cît și prima instanță nu au dat apreciere obiectivă tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond și că au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost emisă la 31 octombrie 2017. La 08 decembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat partilor copia deciziei motivate, însă la actele pricinii lipsesc probe prin care s-ar confirma data recepționării de către recurentă a deciziei motivate.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul depus de avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai la 16 ianuarie 2018 este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Iurii Mîrzenco în interesele Galinei Mihai se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sircu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru